

НАЈБОЉИ СВЕТСКИ ИСТОРИЧАРИ: Шта су други писали о античким Србима

Калај, В.: "По истраживањима најбољих историчара, сви словенски народи су се у стара времена звали Срби и Словени, Анти су били само једна грана ове фамилије. Докле год су данашњи Словени живели слободно и заједно звали су се Сорابي, Сорби, Срби" (Историја Срба)

Баварски географ: "Српска империја је била тако велика да су из ње настали сви словенски народи. Словени такође тврде да своје порекло воде од Срба", (у једном часопису у Минхену 1837).

Грим, Ј.: "У ствари, име Срб изгледа граматички као најбоље обележје за све народе истог порекла и језика. Ниједно друго словенско стабло нема такву историју, која би се са српском могла упоредити", (у предговору за малу граматику од Вука Караџића од године 1824).

Жунковић, Д.: “Слависти 19. и 20. века су доказали, да су Срби стари народ, и да су се раније звали Сороби”.

Кохел, немачки етнограф: “Име Срби је било раније велико обележење за све Словене”.

Вељтман, А.Ф.: “Словенском народу припадају и познати Козаци, који такође потичу од Срба”.

Шафарик Ј.: “...Ова два народа имају свој назив из ранијих времена, када су сви данашњи Словени имали заједничко име и говорили један језик из кога је настало дванаест”.

Маретић, Т.: “Многи немачки и руски историчари су мишљења да је Херодот под именом Трачани мислио на Србе. У Херодотово време су Срби живели у Малој Азији, на Балкану и Тракији”. “У старој историји код Срба је постојало племе Рас, Расени, Расна, Рашани, чије име рушевине градова још данас у Тракији и Србији носе, а док се реке са истим именом налазе у Индији, Србији, Турској, Немачкој и некадашњим подручјима античке Србије”. “Име Трачани долази од Рашани, Тракија од Расија”. “Прво име Словена је било Срби”.

Рачки, Ј.: “На почетку су се сви Словени звали са властитим именом Срби, што значи род (рођак, а странци су касније, специјално Немци, њих називали Венди/Винди. Потпуно је јасно, каже се да су Трачани, Скити, Венди, или Венети, Трибали, Илири, и др. које Херодот у својим делима помиње сви по реду Срби. И за време Птоломеја, Тацита, Полибија и др. већином се говори о Трачанима, (Вендима, Антима, Трибалима, Дарданцима, Илирима, који су такође били Срби, јер у то време име Словени није било познато”.

Грек Г., професор у Грацу: “Име Срби, које је раније припадало свим Словенима је све ређе, и данас га носе само становници Лужица и Србије”, (у једној од својих студија 1887).

Грим, Ј.: “Већ у временима када је историја ћутала, морали су Словени бити народ Европе”.

Добровски Ј.: “Ако би ја једно заједничко име за све словенске народе морао да предложим, било би то Срби” (Словенка 1814).

Кромпер, М.: “Северни Словени су пореклом Срби/Венди” (Базел, 1555).

Баварски географ: “Срби су били тако моћан народ да су од њих настали сви словенски народи”.

Бјеловски: ”Пољаци потичу са Дунава од српских племена Трибала и Дачана. Други пољски научници тврде, Пољаци потичу из српске Илирије, колевке словенског народа” (Критични увод у историју 1857).

Пикте, А. швајцарски историчар: ”Може се са сигурношћу тврдити, да је постојао један пра народ између Индије и крајње границе Европе, који се састојао из Сораба, Серба и Рашана, чије је заједничко име било Срби”.

Страбон: ”У западној Азији су живели Срби и Брђани-Србобрђани”. ”Срби су имали у Малој Азији велико царство (око 70. год пре Христа), чији се цар звао Облак.

Милојевић, М.: ”У кинеским хроникама се помиње српско царство Сирбирија, и њихови краљеви, Бане, Јанче, Ранко, а посебно српски цар Танчо са својих 5 синова”.

Ломански: ”Срби су њихове трагове оставили не само у данашњој Италији, Шпанији, Португалији, већ и на Сицилији и на обалама Африке. Ово потврђују још неки, а међу њима папа Енејас Силвије”.

Страбон: ”Тројанци су били делом Срби, делом Грци из Мале Азије и колонисти са Крита”. Овог мишљења је руски научник и енциклопедист Михајл Ломоносов, српски историчар и теолог Марво Орбин и српски поета Иван Гундулић.

Рашанин, Ј.: ”Срби који су после пропасти Троје нашли спас на Балкану, су били у пуно епова опевани, који су се још у 18. веку могли чути у Србији”.

Страбон: "Њихова (српска) насеља су се налазила између Балкана и Кавказа и иза, и били су народ црвене косе и плавих очију".

Мојсије од Корене: "...Велико подручје се звало Моезија. По знању других историчара Моезија се у античко доба састојала из српских земаља и простирала се од Дрине, Саве и Дунава на западу, до Црног мора на истоку". "Они тврде у својим студијама, да су не само Трачани, већ и Пелазги и Илири били Срби".

Шулц, К. пољски историчар: "Словени се нису јужно од Дунава појавили у 6. веку већ су овде живели од најстаријих времена, као илиро-трачани. Многобројни антички сведоци, као Страбон кажу, да Илири и Трачани нису себи били страни, јер су ови народи били истог порекла, имали исте обичаје и поредак, обожавали исте богове" (Порекло и седишта старих Илира, Париз 1856).

Роберт, С.: "Ми смо се навикли да седишта Словена само у Русији видимо. Дунавска долина је осовина и центар Словена; Илиро-Срба/ Прасловена или Протословена". "На Балтику су се Срби налазили пре него што је Мојсије са својим Јеврејима морао да напусти Египат".

Фресл, Ј., немачки историчар, описује свађу између Египћана и Скита (Срба), ко је од њих старији народ: "...у којој Срби убедљиво бише победници" (Саки и Скити 1886).

Антон, К.Г.: "Народи које ми прво као Словене познајемо; су се звали Срби". Најстарије седиште Срба се увек звало Сарматија. Код старих писаца гласи и Пољска, старо седиште Срба је најдуже задржала име Сарматија. Равенски географ описује Пољску под именом Сарматија, тачно познаје нацију, али не као Словене; него посебно од Скита потичу Словени, то значи у ствари нешто друго, дакле Срби су у Пољској већ живели када се име Словен појавило".

"Када су Словени наступили као једна нација, носили су раније сигурно име Срби. То не значи да се они нису могли тако пре звати, него нам каже да ни Словени, ни Јазиги, ни Анти, ни Хенети, ни иначе неки други, нису старији и првобитнији него они (Срби) могли бити. Исто је сигурно, да у Шлезији, Лужицама и Мајсену, никад нису Тојче (Немци) живели, и да су ове земље већ за време Римљана биле насељене са Суевен/Сербен. Са Бранденбургом, Померном и Меклембургом, је сигурно тако било". "Грци, Словени, Тојче, Персијанци, Јермени, су гране једне нације". "Име Сармати је са називом Срби идентично".

"Име Србин је прво и најпрвобитније име нације, која се касније поделила на две половине, праве Србе и Јазиге. Срби се никада нису звали Словени, него су га Јазиги касније добили као друго име".

"Постојали су више имена Керурсци, Керуети, Серуити и Сервити. И сада смем питати да ли то нису Срби, као што је већ неколико векова касније код Византинаца постојала територија од Елбе до Висле, која се звала Велика Србија".

"Како би Бибијус Секестер, који је живео тек у 4. веку, поменуо Србе као народ тога времена, да није чуо за њих дакле, они се нису доселили, него су ту одувек живели".

“Ако се зна, по вестима Константина П. да су почетком 7. века с друге стране Мађарске и Бомије, тј. у Пољској и Шлезији; Лужицама и Мајзену Срби живели, и да је једна колонија послата за Далмацију, од које потичу данашњи Срби, значи да то главно стабло Срба није могло бити тако слабо; и да се није пре кратког времена ту доселило”.
“Народ Срби су најпознатији. Још имамо ми краљевину Сервију, још се зову Венди на Одри и Лужицама – Срби; Мајсен и Лужице су се у средњем веку звале Србија”.
“Срби добише име Анти, Хенеди, Венди, Венеди...”

Пророк Јеремија приповеда: “Слушајте, говори пророк, доводим изнад вас Кућо Израел, из даљине један народ, један моћан народ, један стари народ, један непобедиви народ; чији говор ти не разумеш, јер ти његов језик не знаш, његове корице су отворени гробови, сви су сујетни дивови. То су Скити (Срби) са њиховим страховитим нападима, који из унутрашњости Азије, већ у далекој прошлости на једну страну до Тихог, или Великог океана, се проширише, и код Кинеза и Јапанаца оставише њихове успомене. На другој страни до обале Мале Азије, и даље до Египта се проширише, где временом и Палестину обухватише, у којој град Скитополис, на брду Табор, у провинцији Галилеја, саградише”(с. V. 15).

Апостол Павле о Србима, које он назива Скитима, из уста Јозефа Фресла: “У каквом високом угледу су Срби код првих римских царева стајали као народ, и како стајаше изнад свих других потврђује једна велика личност, чије се мишљење као одлучујуће овде мора навести. Тај који се овде за Србе залаже није нико други него Апостол Павле. У свом писму Колосејцима, граду у Фригији, стоји на признатом грчком и латинском тексту с.III, V. 9, 10, 11 ... Није само да Србин није овде варвар, него међу неварварима има главну улогу, чак највишу... Он њих не истиче само због ових упоређења, него и због њихових физичких и духовних особина, које апостол Павле није ни код ниједних других народа, у тој мери приметио, па је он одлучио да њих не само узвиши изнад других него да их стави на врх неварвара. Пошто су Павлова путовања више пута водила кроз... а Србе је свуда сретао, може се претпоставити да је он имао довољно прилика да њих добро упозна... да Павле није њих само површно познавао, види се и по положајима које је он њима поверавао, јер је он био у њих убеђен”.

Фресл, Ј.: “...Старци тврде без милосрђа да су Скити – Срби најстарији народ на свету”.
(Саки и Скити 1886.).

Роберт, С.: “Илирски Срби су најстарији међу Словенима. Све што је данас код других народа легенда, живи још данас у овој непроменљивој Илирији као живи елемент”.
“Срби је прастаро, најповољније и најодомаћеније заједничку име свих Словена”.

Левек Х.: “Грци, Латини, Немиц, Срби, су истог порекла, и били су некада исти народ”.

Херодот: “Трачани (Срби) су највећи народ после Индијаца.”

Клерк, Г.: “Име Србин је у старости означавало словенски народ”.

Ансхајм: “Из седам старих извора се зна да су пра народ Норика скитски Венди”.

Орбин, М.: “Главни народ свих Словена су Срби”.

Минс, енглески археолог: “Венди су без сумње Словени”.

Руски археолози: “Венди су Протословени”.

Фресл, Ј.: “Арнолд В. тврди да су Келти (Срби) населили Галију већ 2000 година пре Христа. Није он тако далеко отишао назад, него ми смемо још 500-1000 година томе додати”.

Култура Скита (Срба) и Бактријанаца (азијских Срба), је најстарија од свих аријских народа. По томе је морао тај народ пуно раније постојати, јер само тако је он могао достићи тако високи степен културе. Ми читамо код Јустина (II,3), о победничким ратовима Скита над Египћанима под вођством Весосиса, а мислио је сигурно на Сесостриса. Овај је владао од прилике од 1394. до 1328. год. пре Христа. Од истог аутора се дознаје да је Азија Скитима(Србима), 1500 година плаћала трибут, и да их је Нино, краљ Асирије, ове обавезе ослободио. Ако се претпостави да је овај легендарни владар владао само у 16. веку пре Христа, онда су Срби Азију морали освојити већ крајем четири хиљадитих година пре Христа, из чега видимо да су они пуно раније морали бити велики, многобројни и самосталан народ. Да би они могли извести овакав огроман ратни подухват, преко хиљаде километара, у њиховој источној отаџбини су морали бити тако многобројни, да би могли скупити огромне ратне контингенте”.

Вељтман, А.Ф.: “Балтички Срби су били познати под изопаченим именима Кимбри, Камбри, Цимбри, Симбри”.

“Овид назива становнике града Томи (данас Констанца) Скити, дели их у Сармате и Готе, разликује готски језик од сарматског, али не види у чему је та разлика. Он пише императору Августу: Ја живим у сред Сармата, Беса и Гета (Trust. L III F1. XI), ја живим међу Скитима и Тетима (Trust. L III F1. XI), Сармати и Тети ће читати моја дела (Trust. L IV F1), овде чак Сармати и Тети знају за тебе (Pont. L III Ep. 2), ја сам њима о твојој склоности према мени причао, јер сам ја њихов језик савладао, трачко-скитски већ ми непрестано звучи у ушима, и изгледа ми да бих ја већ мирно могао писати на гетском (Trust. L III F1. 14), ох срамоте, написах стихове на гетском са употребом наших правила у варварском језику, честитај ми, они мене славе и уврштавају ме међу њихове поете” (Pont. L IV Ep. 3).

Шулц, К.: “Илири и Трачани имају исто порекло и обичаје”.

“Исто порекло као они имају такође и народи који живе у Алпима, источној Италији, поготово Венети, Норци, Винделијци и Раси.”

“Илиро-Трачани живе на горњем Подунављу и Јужној Терманији од пра времена”.

“Илиро-Трачани живе од пра времена од Карпата, па до северних области Херцинских планина, и свуда до Балтичког мора”.

Леже, Л.: “Сорби и Шпори је било непријатно грчком уху, и зато Прокопије каже да се име Шпори, раније давало Словенима и Антима”.

Мори, А.: “Прокопије пише да Анти и Словени припадају истој раси, говоре исти језик и да су се ова два народа звали Шпорима тј. Србима (77 Jun. str. 363).

Екерман, К.: “Винди, Шпори, Срби, то су општа имена Словена”.

Деретић, Ј.: “Добровски и Шафарик су чврсто уверени да је то грчки прелик имена Срби”.

Епископ Саломон (умро 920. год.) каже: Sarmatiae Sirbi tum dicti... id est quasi Sirbutium – Сармати који су се тада звали Сирби...што је као Сирбути” (Mater verborum).

“Рајић, Ј. је читао име Сармати као Сарбати”.

“Вацерод, који је 1102. године преписао Mater verborum, на многим местима је уз, наведене називе дао тумачења, на чешком језику. Код назива Сармат, редовно даје објашњење да је то Србин, чиме показује, да су Птоломејеви Сармати у ствари били Срби. Он пише уз реч Сармат (Sarmatae populi Zirbi)”.

Шафарик, Ј.: “У 9. и 10. веку Срби су били од Одре до Волге”.

Роберт, С.: “Венди су народ који је живео на огромном простору, и носио је различита имена по пределима на којима је живео, а данас се уопште зову Србима”.

Јорданес: “Венди су били многобројни народ (natio populosa)”.

Соловјев, С.: “Писци 1. векова нове ере знају Словене под именом Венда око Висле, даље према истоку, међу племенима Сарматским, Финским и Германским, сусреће се име Срба”.

“Венди на Висли, Фини и Германи и даље на исток су Срби”.

Прокопије: “...’На обалама Азовског мора, живе Срби у Утугурији, а пространства даље од њих на северу заузима безбројни народ Анта”.

Деретић, Ј.: “Од почетка нове ере име Сармата, готово стално замењује у Европи име Скита. Велика Русија, Мала Русија и Пољска, биле су тада обележене као Сарматија”.

Марцијан из Хераклеје: “Земља Сарматија се простире од Бористена до Висле, и броји укупно 56 различитих племена”.

Птоломеј, К.: “...Јазиги и Роксолани су Сармати, а Срби су такође Сармати”.

Мори: "Венди или Венети су исти народ као и Сармати. Њихово име их природно повезује са Момировим Венетима или Хенетима".

Херодот: "Енети и Венети са Црног мора су исти они на крају Јадрана".

Лавис и Рамбо: "Словени су себе називали Сарматима".

Карл фон Зеде: "Прво и опште име Словена је било Сербли..." (Етнографија аустријске монархије, књига 1, 1957).

Калај: "По испитивањима најбољих научника сви словенски народи су се у прастаро доба називали Србима, а Словени и Анти су били само огранци ове породице" (У Историји Срба).

Добровски, Ј.: "Срб није ништа друго него Сармат, скраћено и преокренуто".

Карион, Ј.: "Од имена Сармати је настало име Сарбрат, заменом слова".

Вадијанус: "Постоје две Сарматије, азијска од Дона до Азовског мора, па на исток и европска, од Дона до Германије, и од Балтичког мора па до Дунава". "Језиги и Дачани су Сармати, Гете Римљани називају Дачанима, па баш престоницу Дачана и Гета зову Сербогетуша".

Бергман, Т.: "... народ Сарматске гране је предак Словена, Венда и Литванаца".

Вадијанус, П.: "Скитија се непрестано звала Сарматија. Пољска је део велике Сарматије. Илири се вулгарно називају Словени".

Латум, Р.: "Под именом Сармати, обухватамо Литванце и Словене. Назив Сармати је бољи од других назива".

Деретић, Ј.: "Латум каже да су од свих Јафетоваца Сармати најдуже сачували њихово старо веровање. Они говоре језик који је најближи санскриту".

Роберт, С.: "...Књига Mater Verborum стварно каже да су становници Сарматије били Срби... Име Србин је употребљавано као име Венди, за обележје целокупне српске расе".

"Ти руски Срби још у 10. веку пре Христа су представљали велики народ".

"За племена Штајерске, Крањске, Корушке и вендског залива, исти писци кажу да су их називали не само Вендима, него и Србима, а тим истим именом су их посебно називали немачки витези, наследници Карла Великог".

“Словени под именом Венда истовремено бораве, пре Христа, на обалама Балтичког, Јадранског и Црног мора, тако их исто географи почетком хришћанске ере представљају као Србе, који су запоседали Пољску, и стару Прусију, а у исто време степе Јужне Русије, и области око Јадранског мора, где су Словено-Срби сачували до данашњих дана њихово првобитно име”.

”Прото-Срби са данашњег Дунава и од Црног мора су претци свих Словена”.

Деретић Ј.: “Роберт изводи порекло имена Венета, Венета, Винда, од имена сунчаног божанства Вид, у смислу сунчеве светлости”.

Калкондиле, Л.: “Срби су најстарији и највећи народ на овој земљи. Да ли су они из Илирије у Трибалију и Мезију дошли; или да ли су са друге стране Дунава, и крајњих делова Европе... из Сарматије, која се сада зове Русија, или из хладних ненасељених делова света кренули преко Дунава и дошли до Јонског мора, где су сву земљу до Венеције освојили и населили; или, да ли су из подручја Јонског мора, као из њихове

прве домовине кренулу у северне земље, у Сарматију или Русију, о томе не желим ја да се препирем. Али толико ја знам да су ови народи упркос свих разлика у именима, ипак по обичајима и језику, још увек потпуно исти, потпуно једни исти. Њихова седишта су по целој Европи разбачена, и простиру се међу осталом чак до планина Тајгентос и Тенарис, у подручју Лаконије на Пелопонезу”.

Страбон: ”На океану (Северном – српском мору), живе међу другим народима Кимбри – Срби” (VII 291c).

Мела, П.: На овом јутском – кимберијском (српском) полуострву живе Кимбри и Теутони” (III32).

”У овом заливу кога смо ми звали Кодански, штрчи острво Скандинавија на коме до сада живе Теутони” (III31).

Плиније: ”Друга група су Ингуеони, који се састоје од Кимбра, Теутона и племена Ката”. (Овде Плиније мисли на Кимбре и Теутоне на Шлезвик-Холштајнској западној обали (14/99).)

Тацит, К.: ”У овом заливу Германије живе поред океана Кимбри (Срби)” (Германија 37).

Плутарх: ”Од почетка 1. века после Христа, Грци и Римљани полуострво на Северном океану зову Кимберско (србско)”, (Marius II).

Плиније: ”Северни океан (северно србско море) је већином пловно... до кимберских планина”.

Август Цезар: ”Моја флота једри преко Океана од ушћа Рајне, при изласку сунца до подручја Кимбра” (Monumentum Ancyranum C.26, 65,14f M).

Ц. Ј. Л.: ”О натпису нађеном код Милтенберга на Мајни: у подручју Теутона (VIII 2,1 n. 66 10).“

”О два пронађеним каменим плочама са натписом: Кимберском меркуру” (VIII2, 1n. 6404 и 6605).

”Код Хајделберга је пронађена камена плоча са посветом: Кимберском меркуру” (VIII2,1, n. 6402).

”Камена плоча са посветом у Мајнцу, можда у Обернбургу на Мајни: Кимберском меркуру” (VIII2,1 n. 6742).

Страбон: ”Кимбри поседују још 17. год пре Христа земљу у којој су раније живели; они послаше Августу котао као поклон, који је код њих светиња, и молише га за пријатељство и амнестију, за оно што се раније догодило”.

Жунковић, Д.: “Постоји пуно култура које себе сматрају водећим, у сваком смислу и надмоћности, али неко мора доћи до уверења да су то све словенске културе... због тога ми у будућности морамо, приликом представљања најстарије људске историје, почети са историјом Словена”.

Хесиод: “Лигурски краљ Кикнос је владао народом Луга у Ћилибарској земљи”.

Питеј: “У Штетинском заливу, на три главна ушћа Одре, и четири других између острва Ругена и Кап Аркона живе Луги.”

“Иза Авије (морске обале), у унутрашњости, живе Луги.”

“Ести (балтички Срби) говоре слично Британцима, што значи као и Елевони/ Сувени/Серби на доњој Одри.”

“Ести стоје под Сувеским културним утицајем, и политички припадају Суебији (Србији)”.

“...Народ се зове Хибри, Цимбри, Лигури”.

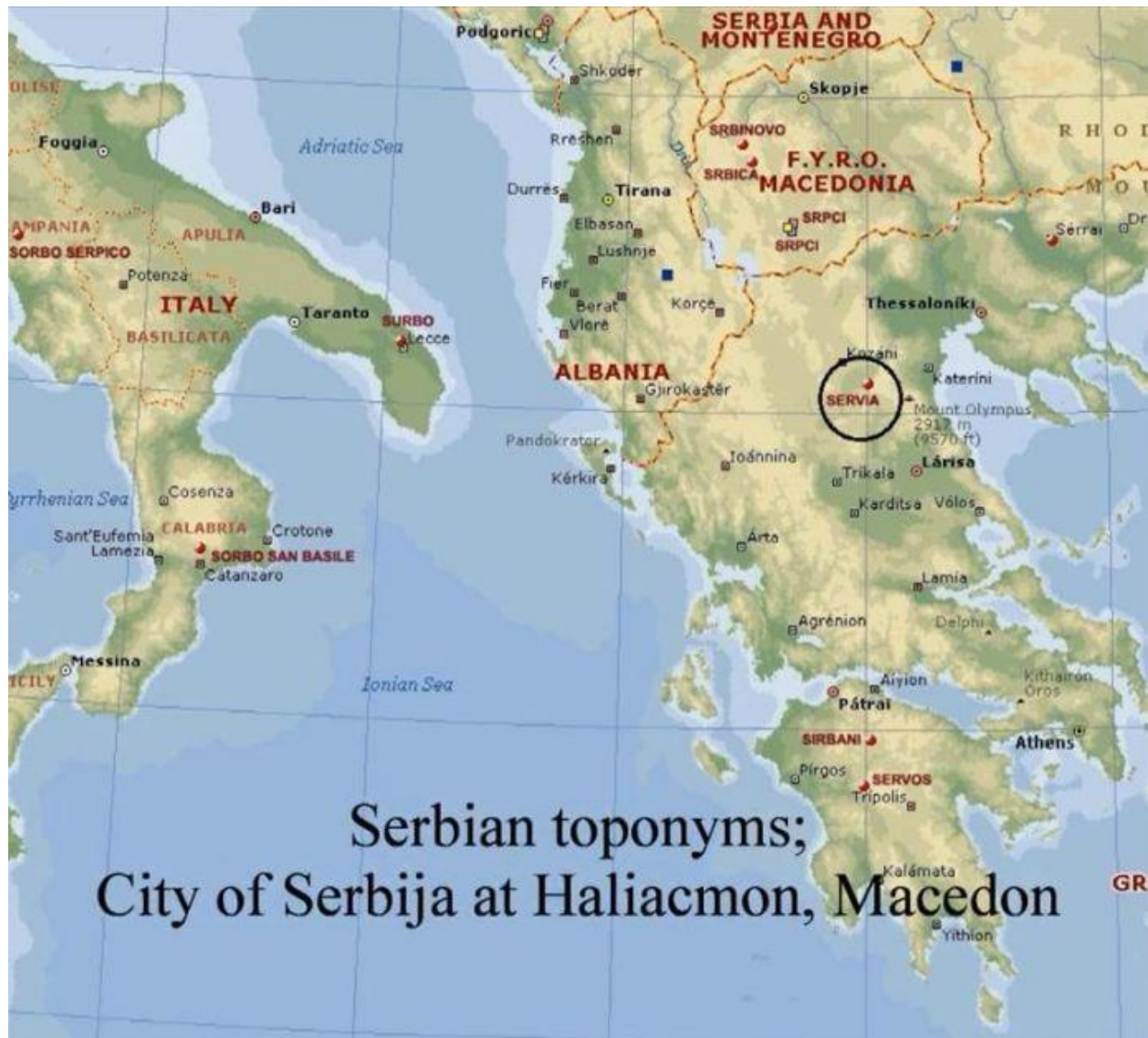
“...Хибри су Цимбри (Симбри/Срби), опет Лигури су Луги, земља Лигура / Лигуренланд”.

Плутарх: “Амброни су део Цимбра”.

Плиније: “Овде је Цимберланд, земља Цимбра, Срба (Српска земља)”.

Штихенот, Д.: “Вендски поморски народ изазва дорско-етрурску селидбу”.
“Плиније помиње на Балтику Сабе (Србе)”.

Фалмерајер, Ј.Ф.: Најпрвобитнији народи данашње Грчке су словенски народи”.

Вељтман, А.Ф.: “Вилкиналанд – Велика земља – Велика Србија – Северна Србија. По такозваном Баварском географу Жеривану, по другим списима Зеривани, Велико српство, или Велико српско царство, одакле, верује се потичу Словени”.
“У имену Срба, по грчком Кимбри, по латинском Цимбри, по галском Семби, по Нестору Севери, Сабири, Северијани, треба тражити преводни смисао Нормана из Северне Србије; по преводу Гота – Дакија; Норге – Риге, Нормане; одакле латински Норикум значи Алпска Србија; Норција – Скандинавска Србија”.

“Име Бургунди , Бургузи, настало је од Виндила – Венда”.

“У Италији су живели Сабини или Севлијани (други кажу Савини, Сербели, Сибелини и Суелти)”.

“Лангобарди на левој страни Елбе је Луговски округ (У Хановеранској краљевини где су још остаци прастановника Древљана и Глиљања)”.

“Луг се налази на другој страни Елбе, и по називу војних станица су били Луги, Леси и Лужани.

”На тај начин су Лужани, Бардовски или Лангобарди, прозвани, уместо Словени – Винили, Бургунди-Виндили”.

“Од другог века пре Христа општи назив за Словене је био Венди. Птоломеј и Дион. Касније су у своје време називали Горицу (Ерзгебирге) Руске Горе, Вендском, Вендалијом, Вендланд, Вендленд и тако је настала Вендалија”.

“Вани, Венеди, Венети, Винди, Вени, Виндили, су само различите форме имена Венда”.

“Свеви су Срби. Свеони, Симиони, Суиони, Ситони су такође Срби.”

Венелин: “Атилово царство је српско царство”.

Вељтман, А.Ф.: ”По свим предавањима, бајкама и квидама, у основама историје Северних Срба већ постоји велико царство Хундаланд-Хундигиаланд, то је област Саксоније где су били Сечи, Саки, који су живели у великом Лугу Германије”.

“Венети су Венди”.

“Источно од Цимберланда су живели Сауми (Сембен, Самбенланд, Самогита), Кури и други”.

Аутор: Миленко Николић, до сада је објавио: ”Тестамент Александра Великог”, “Античка Србија 1 и 2”, “Српска светиња из Квенке”, а у припреми су: “Наше писмо” и “Рана хришћанска уметност и њено писмо”. Ова дела Миленка Николића, штампана двојезично на српском и немачком, увршћена су у фонд Универзитетске библиотеке у Келну, као и Карлсруе каталогу.

svevlad.org